

[Handelsministeren.]

Fabriksvirksomhed for at prøve, om det ikke var muligt ogsaa i Fremtiden at producere Kartoffelmel her i Landet.

Men Venstre har ogsaa paa mange andre Maader været med til at yde Tilskud. Det er nævnt, at man gennem en Række af Aar har ydet Tilskud til at faa Jorderne merglet, og i Aar har man forhøjet dette Tilskud med 300 000 Kr. i Forhold til, hvad Forslaget paa Finansloven lød paa, og vi Socialdemokrater har været med til at støtte dette Forslag. Er det ikke et Tilskud til Produktionen? Er det ikke et Tilskud til Landbruget? Er det ikke et direkte Tilskud til de paagældende, der kommer i Betragtning? Jeg vover at paastaa det, og det er ogsaa et Tilskud, i adskillige Tilfælde, til Landbrugere, som meget vel selv kunde betale den Mergel, som de skal have kørt paa deres Marker.

Der er saaledes ikke meget Hold i den Agitation, som Venstre nu sætter ind med i dette Spørgsmaal. Der er ikke noget Principspørgsmaal, der lider Skade ved, at man eventuelt kommer til at give dette Tilskud, som der her er Tale om, til Sukkerroedyrkerne. Det er et rent og skært Hensigtsmæssighedsspørgsmaal, vi staar overfor, og det er et Spørgsmaal, som mange andre har maattet tage Stilling til.

Øvre i vort Naboland Sverige har man givet Sukkerroedyrkerne en langt gunstigere Stilling, end Sukkerroedyrkerne har her i Landet. Vi har, som bekendt, her i Danmark en Toldbeskyttelse for Sukker paa 10 Ø. pr. kg; denne Toldbeskyttelse er imidlertid reduceret med 5,7 Ø. pr. kg gennem den indenlandske Sukkerafgift. I Sverige har man ogsaa tidligere haft baade en Toldbeskyttelse og en indenlandsk Sukkerafgift; men i Sverige har man for længst ophørt med at opkræve den indenlandske Sukkerafgift og har den fulde Toldbeskyttelse af 10 Ø. pr. kg.

Ikke desto mindre har en svensk Landbrugsregering for nylig i den svenske Rigsdag stillet Forslag om at forhøje denne Toldbeskyttelse med 3 Ø., altsaa op til 13 Ø. pr. kg. Dette Forslag er imidlertid, saa vidt jeg ved, ikke blevet ophøjet til Lov; derimod har den svenske Rigsdag vedtaget at yde, saa vidt jeg erindrer, 3,6 Mill. Kr. i direkte Tilskud til Sukkerroedyrkerne.

Der har man ikke kunnet faa Sukkerfabrikkerne til at yde noget Tilskud, fordi de svenske Sukkerfabrikker er saa ulige slettere stillede end de danske. Jeg kan illustrere dette med et Par Tal. De svenske Sukkerfabrikkers Kapacitet er vel noget større, end de danske Sukkerfabrikkers samlede Kapacitet er, men dog ikke saa meget større, at det væsentlig forrykker Billedet. De danske Sukkerfabrikker har en Aktiekapital paa kun 22½ Mill. Kr., men saa vidt jeg erindrer, har de svenske Sukkerfabrikker en samlet Aktiekapital paa 135 Mill. Kr.

Jeg skal ikke fristes til at tage de danske Sukkerfabrikkers Prispolitik eller deres Politik overfor Roedyrkerne i Forsvar; men jeg vil paa den anden Side sige, at de danske Sukkerfabrikker har været i det store og hele godt administreret, de har gemt deres Penge, de har en forholdsvis ringe Aktiekapital i Forhold til deres Balance. Og jeg tør, uden at blive udsat for Modargumenter, sige, at de danske Sukkerfabrikker har i de senere Aar, gennem hele den Maade, hvorpaa Sukkeret er distribueret, i ganske overordentlig høj Grad bidraget til, at Forbrugeren her i Landet har faaet billigere Sukkerpriser.

Mange Lande har taget Stilling til Sukkerpørgsmaalet, selv Frihandelslandet England har maattet gøre det. Alle har de gjort det for at sikre sig imod i en Krisetid at blive ødelagt af de Virkninger, som Krisen fremkaldte i andre Lande, og som igen skyllede ind over det Land, som det var lettest at skylle ind over. Jeg kan derfor ikke se, at der er noget som helst urigtigt i, at Staten træder hjælpende til med det i Forhold til Sagens Værdi forholdsvis beskedne Beløb, som der her er Tale om.

Jeg skal gøre nogle Bemærkninger til den lange Tale, som det ærede Medlem Hr. Kyed holdt. Som allerede sagt af andre Talere her under denne Forhandling var det ærede Medlem Hr. Kyeds Tale en partipolitisk Agitationstale. Jeg skal nu ingenlunde beklage mig over, at det ærede Medlem Hr. Kyed har givet sin Tale den Form og det Indhold, den havde, thi jeg har den Opfattelse, at Taler af den Art, som det ærede Medlem holdt i Gaar, fornuftigvis ikke kan genere de tre Partier, der har givet mit Forslag deres Tilslutning; og jeg kan